

CONVENȚIA PRIVIND LIMITAREA RĂSPUNDERII PENTRU CREANȚE MARITIME, 1976

STATELE PARTE LA ACEASTĂ CONVENȚIE,

RECUNOSCÂND avantajul determinării prin acord a anumitor reguli uniforme privitoare la limitarea răspunderii pentru creanțe maritime,

AU DECIS să încheie în acest scop o Convenție și au convenit la aceasta după cum urmează:

CAPITOLUL I. DREPTUL LA LIMITARE

ARTICOLUL 1

Persoanele îndreptățite la limitarea răspunderii

- 1) Proprietarii de nave și salvatorii, așa cum sunt definiți în cele ce urmează, conform prevederilor acestei Convenții își pot limita răspunderea pentru creanțele stabilite la Articolul 2.
- 2) Termenul de „proprietar de navă” va avea înțelesul de proprietar, navlositor, manager și operator al unei nave maritime.
- 3) Salvator înseamnă orice persoană care oferă servicii în legătură directă cu operațiunile de salvare. Operațiunile de salvare vor include de asemenea operațiunile menționate în Articolul 2, paragraful 1 (d), (e) și (f).
- 4) Dacă oricare dintre creanțele prevăzute la Articolul 2 sunt formulate împotriva vreunei persoane pentru a cărei faptă, neglijență sau greșeală sunt răspunzători proprietarul de navă sau salvatorul, aceasta persoană va fi îndreptățită să beneficieze ea însăși de limitarea răspunderii așa cum este prevăzută în Convenție.
- 5) În această Convenție răspunderea proprietarului de navă va include răspunderea într-o acțiune formulată împotriva navei însăși.
- 6) Asigurătorul răspunderii pentru creanțe supuse limitării, în conformitate cu prevederile acestei Convenții, va fi îndreptățit să beneficieze de avantajele acestei Convenții în aceeași măsură ca și asiguratul însuși.
- 7) Actul prin care se invocă limitarea răspunderii nu va constitui o recunoaștere a răspunderii.

ARTICOLUL 2

Creanțe supuse limitării

1. În conformitate cu Articolele 3 și 4 următoarele creanțe, oricare ar fi natura răspunderii, vor face obiectul limitării răspunderii:

a) creanțe privind pierderea vieții sau vătămarea corporală sau pierderea ori deteriorarea proprietății (incluzând deteriorarea amenajărilor portuare, a bazinelor, a căilor navigabile și a mijloacelor de semnalizare a navigației), care au avut loc la bord sau în legătură directă cu operarea navei sau cu operațiunile de salvare, și pierderile ulterioare rezultate din acestea;

b) creanțe privind pierderi cauzate de întârzieri în transportul pe mare al mărfii, pasagerilor sau bagajelor acestora;

c) creanțe privind alte pierderi cauzate de încălcarea drepturilor, altele decât cele contractuale, produse în legătură directă cu operarea navei sau cu operațiunile de salvare;

d) creanțe privind ranfluarea, dezechuarea, distrugerea sau predarea în bună stare a unei nave scufundate, naufragiate, eșuate sau abandonate, inclusiv a tot ceea ce este sau a fost la bordul unei astfel de nave;

e) creanțe privind preluarea, distrugerea sau predarea în bună stare a mărfii de pe navă;

f) creanțe ale unei persoane, alta decât cea răspunzătoare pentru măsurile luate în vederea prevenirii sau minimalizării pierderilor pentru care persoana răspunzătoare își poate limita răspunderea în conformitate cu aceasta Convenție, și pierderile ulterioare cauzate de asemenea măsuri;

2. Creanțele enumerate în paragraful 1 vor face obiectul limitării răspunderii chiar dacă ele sunt cerute prin intermediul unui recurs sau ca despăgubire impusă contractual ori în alt mod. Totuși, creanțele menționate în paragraful 1 (d), (e) și (f) nu vor face obiectul limitării răspunderii în măsura în care ele sunt legate de o remunerare potrivit unui contract încheiat cu persoana răspunzătoare.

ARTICOLUL 3

Creanțe exceptate de la limitare

Prevederile acestei Convenții nu se vor aplica:

(a) creanțelor pentru salvare sau pentru contribuția la avaria comună;

(b) creanțelor pentru pagube produse prin poluarea cu hidrocarburi în înțelesul Convenției Internaționale privind Răspunderea Civilă pentru Daune Produse prin Poluarea cu Hidrocarburi, din 29 Noiembrie 1969, sau al oricărui amendament sau Protocol în vigoare al acesteia;

(c) creanțelor supuse oricărei convenții internaționale sau legislații naționale, care guvernează sau interzic limitarea răspunderii pentru daune de natură nucleară;

(d) creanțelor împotriva proprietarului unei nave nucleare pentru daune de natură nucleară;

(e) creanțelor prepușilor proprietarului navei sau salvatorului, ale căror îndatoriri au legătură cu nava sau cu operațiunile de salvare, incluzând creanțe ale moștenitorilor acestora, dependenților sau altor persoane îndreptățite să formuleze aceste creanțe, dacă, sub legea care guvernează contractul de angajare dintre proprietarul navei sau salvator și acești prepuși, proprietarul navei sau salvatorul nu este îndreptățit să-și limiteze răspunderea pentru aceste creanțe, sau dacă potrivit acestei legi, îi este permis să-și limiteze răspunderea doar la o valoare mai mare decât cea prevăzută de Articolul 6.

ARTICOLUL 4

Conduita care îngreșează limitarea

O persoană răspunzătoare nu trebuie să aibă dreptul să-și limiteze răspunderea dacă s-a demonstrat că pierderea a rezultat prin acțiunea sa personală sau prin omisiune, comisă cu intenția de a cauza această pierdere, sau din imprudență și știind că este posibil să rezulte o astfel de pierdere.

ARTICOLUL 5

Compensarea creanțelor

Când o persoană îndreptățită la limitarea răspunderii potrivit prevederilor acestei Convenții, are o creanță împotriva creditorului său rezultată din același eveniment, respectivele creanțe se vor compensa, și dispozițiile acestei Convenții se vor aplica numai soldului, dacă există.

CAPITOLUL II. LIMITELE RĂSPUNDERII

ARTICOLUL 6

Limite generale

1. Limitele răspunderii pentru alte creanțe decât cele menționate în Articolul 7, apărute într-o ocazie distinctă, vor fi calculate după cum urmează:

(a) în ceea ce privește creanțele pentru pierderea vieții sau vătămare corporală,

- (i) 333.0000 Unități de Cont pentru o navă cu un tonaj până la 500,
(ii) pentru o navă cu tonaj mai mare decât acesta, următoarea sumă peste cea menționată în (i):

pentru fiecare tonă de la 501 la 3.000, 500 Unități de Cont;
pentru fiecare tonă de la 3.001 la 30.000, 333 Unități de Cont;
pentru fiecare tonă de la 30.001 la 70.000, 250 Unități de Cont, și
pentru fiecare tonă peste 70.000, 167 Unități de Cont;

(b) în ceea ce privește orice alte creanțe,

- (i) 167.000 Unități de Cont pentru o navă cu un tonaj până la 500,
(ii) pentru o navă cu un tonaj mai mare decât acesta, următoarea sumă peste cea menționată în (i):
pentru fiecare tonă de la 501 la 30.000, 167 Unități de Cont;
pentru fiecare tonă de la 30.001 la 70.000, 125 Unități de Cont, și
pentru fiecare tonă peste 70.000 tone, 83 Unități de Cont.

2. Atunci când suma calculată în conformitate cu paragraful 1(a) este insuficientă pentru plata în totalitate a creanțelor menționate în acel paragraf, suma calculată în conformitate cu paragraful 1(b) va fi disponibilă pentru reglarea soldului neplătit pentru creanțele din paragraful 1(a) și acest sold neplătit vine în completarea creanțelor menționate în paragraful 1(b).

3. Totuși, fără a aduce atingere dreptului la creanțe pentru pierderea vieții sau vătămarea corporală conform paragrafului 2, un Stat Parte poate stipula în legislația națională faptul că creanțele privind pagube la amenajările portuare, la bazine, la căi navigabile și la mijloace de semnalizare a navigației vor avea prioritate asupra altor creanțe din paragraful 1(b) după cum stabilește acea lege.

4. Limitele răspunderii pentru orice salvator care nu operează de pe navă sau pentru orice salvator care operează doar pe nava care, sau în numele căreia se acordă servicii de salvare, va fi calculat ca pentru un tonaj de 1.500.

5. În scopul acestei Convenții tonajul navei va fi considerat tonajul brut calculat conform regulilor de calcul al tonajului conținute în Anexa 1 din Convenția Internațională privind Măsurătorile de Tonaj al Navelor, 1969.

ARTICOLUL 7

Limita pentru creanțele pasagerilor

1. Pentru creanțele apărute ca urmare a oricărei ocazii distincte de pierdere a vieții sau vătămare corporală a pasagerilor unei nave, limita răspunderii proprietarului de navă în acest caz, va fi în sumă de 46.666 Unități de Cont, multiplicată cu numărul de pasageri pe care nava este autorizată să-l transporte conform certificatului său, dar fără a depăși 25 milioane Unități de Cont.

2. În scopul acestui articol „creanțe pentru pierderea vieții sau vătămare corporală a pasagerilor unei nave” va însemna orice astfel de creanțe pretinse de, sau în numele oricărei persoane transportate pe navă:

(a) conform unui contract de transport pasageri, sau

(b) care, cu acceptul căraușului, însoțește un vehicul sau animale vii în cadrul unui contract de transport mărfuri.

ARTICOLUL 8

Unitatea de Cont

1. Unitatea de Cont la care se face referire în Articolele 6 și 7 reprezintă Dreptul Special de Tragere așa cum este definit de Fondul Monetar Internațional. Sumele menționate în articolele 6 și 7 trebuie convertite în moneda națională a Statului în care se solicită limitarea, la cursul din data constituirii fondului limitării, efectuării plății sau acordării garanției care în conformitate cu legea acelui stat este echivalentul plății respective. Pentru operațiunile și tranzacțiile unui Stat Parte care este membru al Fondului Monetar Internațional, valoarea în Drepturi Speciale de Tragere a monedei naționale trebuie calculată conform metodei de evaluare aplicate de Fondul Monetar Internațional, în vigoare la data menționată. Valoarea în Drepturi Speciale de Tragere a monedei naționale a unui Stat Parte care nu este membru al Fondului Monetar Internațional, trebuie calculată printr-o metodă stabilită de statul în cauză.

2. Totuși, acele state care nu fac parte din Fondul Monetar Internațional și a căror legislație nu permite aplicarea prevederilor paragrafului 1 pot, la momentul semnării fără rezerve cu privire la ratificare, acceptare sau aprobare sau la momentul ratificării, acceptării, aprobării sau aderării sau în orice moment ulterior, să declare faptul că limitele răspunderii prevăzute a fi aplicate în teritoriile lor prin această Convenție, vor fi fixate după cum urmează:

(a) referitor la Articolul 6, paragraful 1(a) la o sumă de:

(i) 5 milioane de unități monetare pentru o navă cu un tonaj până la 500;

(ii) pentru o navă cu un tonaj mai mare decât acesta, următoarea sumă adăugată la cea menționată în (i):

 pentru fiecare tonă de la 501 la 3.000, 7.500 unități monetare

 pentru fiecare tonă de la 3.001 la 30.000, 5.000 unități monetare

 pentru fiecare tonă de la 30.001 la 70.000, 3.750 unități monetare, și

 pentru fiecare tonă care depășește 70.000, 2.500 unități monetare; și

(b) cu privire la articolul 6, paragraful 1 (b), la o sumă de :

(i) 2.5 milioane de unități monetare pentru o navă cu un tonaj până la 500;

(ii) pentru o navă cu un tonaj mai mare decât acesta, următoarea sumă adăugată la cea menționată în (i):

 pentru fiecare tonă de la 501 la 30.000, 2.500 unități monetare

pentru fiecare tonă de la 30.001 la 70.000, 1.850 unități monetare; și
pentru fiecare tonă care depășește 70.000, 1.250 unități monetare; și

(c) cu privire la Articolul 7, paragraful 1, la o sumă de 700.000 unități monetare înmulțite cu numărul pasagerilor pe care nava este autorizată să-l transporte conform certificatului său, dar fără a depăși 375 milioane unități monetare.

Paragrafele 2 și 3 ale articolului 6 se aplică corespunzător sub-paragrafelor (a) și (b) ale acestui paragraf.

3. Unitatea monetară la care se face referire în paragraful 2 corespunde cu șaiszeci și cinci și jumătate miligrame de aur de puritate nouă sute miimi. Conversia sumelor la care se face referire în paragraful 2, în moneda națională, trebuie făcută conform legislației Statului implicat.

4. Calculul menționat în ultima propoziție a paragrafului 1 și conversia menționată în paragraful 3 trebuie efectuate astfel încât, pe cât posibil, să exprime în moneda națională a Statului Parte aceeași valoare reală a sumelor din articolele 6 și 7, exprimate în unități de cont. Statele Parte trebuie să comunice depozitarului metoda de calcul conform paragrafului 1, sau rezultatul conversiei din paragraful 3, după caz, la momentul semnării fără rezerve cu privire la ratificare, acceptare sau aprobare sau atunci când depune unul din instrumentele menționate în Articolul 16 și oricând intervine o modificare a oricăruia dintre acestea.

ARTICOLUL 9

Cumularea creanțelor

1. Limitele răspunderii stabilite în conformitate cu Articolul 6 se vor aplica cumulului tuturor creanțelor apărute într-o situație distinctă:

(a) împotriva persoanei sau persoanelor menționate în paragraful 2 al Articolului 1 și a oricărei persoane pentru a cărei acțiune, neglijență sau greșală el sau ei sunt responsabili; sau

(b) împotriva proprietarului unei nave care acordă servicii de salvare de pe acea navă și a salvatorului sau salvatorilor care operează de pe o astfel de navă și a oricărei persoane pentru a cărei acțiune, neglijență sau greșală, el sau ei sunt responsabili, sau

(c) împotriva salvatorului sau salvatorilor care nu operează de pe navă sau care operează doar pe nava care, sau în numele căreia sunt acordate serviciile de salvare și a oricărei persoane pentru a cărei acțiune, neglijență sau greșală, el sau ei sunt responsabili.

2. Limitele răspunderii stabilite în conformitate cu Articolul 7 trebuie aplicate cumulului tuturor creanțelor în cauză, care pot apărea într-o ocazie distinctă

împotriva persoanei sau persoanelor menționate în paragraful 2 al Articolului 1 în legatura cu nava menționată în Articolul 7, și a oricărei persoane pentru ale cărei acțiuni, neglijență sau greșeală, el sau ei sunt responsabili.

ARTICOLUL 10

Limitarea răspunderii fără constituirea unui fond de limitare

1. Limitarea răspunderii poate fi solicitată chiar dacă nu a fost înființat un fond de limitare potrivit Articolul 11. Totuși, un Stat Parte poate prevedea în legislația națională ca, la introducerea în Instanță a unei acțiuni pentru obținerea plății unei creanțe supuse limitării, persoana răspunzătoare poate invoca dreptul de limitare a răspunderii doar dacă a fost înființat un fond de limitare în conformitate cu prevederile acestei Convenții, sau dacă acesta se înființează atunci când este invocat dreptul de limitare a răspunderii.

2. Dacă limitarea răspunderii este invocată fără constituirea unui fond de limitare, prevederile articolului 12 trebuie aplicate corespunzător.

3. Aspectele legate de procedură, apărute datorită regulilor acestui articol, trebuie stabilite conform legislației naționale a Statului Parte în care are loc acțiunea.

CAPITOLUL III. FONDUL DE LIMITARE

ARTICOLUL 11

Constituirea fondului

1. Orice persoană considerată răspunzătoare poate constitui un fond în cadrul Instanței sau a oricărei autorități competente a Statului Parte în care sunt instituite procedurile legale cu privire la creanțele care fac obiectul limitării. Fondul trebuie să fie constituit în limita sumelor menționate în articolele 6 și 7 corespunzătoare creanțelor pentru care acea persoană poate fi răspunzătoare, împreună cu dobânda calculată de la data producerii evenimentului care a dat naștere răspunderii, până la data constituirii fondului. Orice fond astfel constituit va fi disponibil doar pentru plata creanțelor pentru care poate fi invocată limitarea răspunderii.

2. Un fond poate fi constituit prin depunerea sumei sau prin prezentarea unei garanții acceptabile conform legislației Statului Parte unde este constituit fondul și considerată suficientă de către Curte sau de către altă autoritate competentă.

3. Un fond constituit de una dintre persoanele menționate în paragraful 1 (a), (b), sau (c) sau paragraful 2 ale Articolului 9 sau de asigurătorul acestora trebuie să fie recunoscut ca și constituit de către toate persoanele menționate în paragraful 1(a), (b) sau (c) sau în paragraful 2, după caz.

ARTICOLUL 12

Distribuirea fondului

1. Cu condiția respectării prevederilor paragrafelor 1, 2 și 3 ale Articolelor 6 și 7, fondul trebuie distribuit între solicitanți proporțional cu creanțele lor stabilite asupra fondului.
2. Dacă, înainte de distribuirea fondului, persoana responsabilă, sau asigurătorul acesteia, a achitat o creanță stabilită asupra fondului, acea persoană trebuie, până la limita sumei plătite, să dobândească prin subrogare drepturile pe care persoana astfel compensată le-ar fi obținut în baza acestei Convenții.
3. Dreptul de subrogare prevăzut în paragraful 2 poate fi de asemenea exercitat de alte persoane decât cele menționate în acesta, pentru orice sumă de compensare pe care ar fi plătit-o, dar doar în măsura în care acea subrogare este permisă în condițiile legislației naționale.
4. Atunci când persoana responsabilă sau orice alta persoană stabilește că poate fi obligată să plătească, la o dată ulterioară, integral sau parțial, o sumă de compensare pentru care acea persoană și-ar fi câștigat un drept de subrogare conform paragrafelor 2 și 3 dacă compensarea ar fi fost plătită înainte ca fondul să fie distribuit, Instanța sau orice altă autoritate competentă a Statului unde fondul a fost constituit poate cere ca o sumă suficientă să fie stabilită ca rezervă, temporar, pentru a permite acelei persoane să-și prezinte creanțele sale împotriva fondului, la acea dată ulterioară.

ARTICOLUL 13

Îngrădirea altor acțiuni

1. Atunci când un fond de limitare a fost stabilit în conformitate cu Articolul 11, persoanele care au formulat o creanță asupra fondului nu-și vor mai putea exercita nici un drept de revendicare împotriva oricăror altor bunuri ale persoanei care, sau în numele căreia a fost constituit fondul.
2. După ce fondul de limitare a fost constituit conform articolului 11, orice navă sau orice altă proprietate, aparținând unei persoane în numele căreia a fost constituit fondul, care a fost arestată sau ținută sub jurisdicția unui Stat Parte pentru o creanță posibil a fi stabilită asupra fondului, sau orice altă formă de garanție acordată, poate fi eliberată prin ordinul Instanței sau al altei autorități competente a aceluși Stat. Totuși, dacă a fost constituit un fond de limitare această eliberare trebuie să fie întotdeauna dispusă:
 - (a) în portul unde a avut loc incidentul, sau, dacă a avut loc în afara portului, în primul port de destinație ulterior, sau;

(b) în portul de debarcare, pentru creanțele formulate pentru pierderea vieții sau vătămarea corporală; sau

(c) în portul de descărcare, pentru daune la încărcătură; sau

(d) în Statul unde s-a făcut arestarea.

3. Regulile paragrafelor 1 și 2 se vor aplica doar dacă reclamantul poate formula o creanță asupra fondului de limitare în Instanța care administrează acel fond, iar fondul este efectiv disponibil și liber transferabil pentru acea revendicare.

ARTICOLUL 14

Legea aplicabilă

În conformitate cu prevederilor acestui Capitol, regulile legate de constituirea și distribuirea unui fond de limitare, și toate regulile procedurale conexe, trebuie guvernate de legea Statului Parte în care a fost constituit fondul.

CAPITOLUL IV. DOMENIUL DE APLICARE

Articolul 15

1. Această Convenție se aplică ori de câte ori o persoană menționată în Articolul 1 cere în Instanța unui Stat Parte să-și limiteze răspunderea, sau caută să obțină eliberarea navei sau a altei proprietăți ori ridicarea garanției acordate în limita jurisdicției oricărui asemenea Stat. Cu toate acestea, fiecare Stat Parte poate exclude, total sau parțial, de la aplicarea acestei Convenții, orice persoană menționată în Articolul 1, care în momentul în care prevederile acestei Convenții sunt invocate înaintea Instanței aceluși Stat, nu are domiciliul într-un Stat Parte sau nu are sediul principal al firmei într-un Stat Parte, precum și orice navă în legătură cu care se invocă dreptul de limitare sau a cărei eliberare se încearcă, care nu arborează în momentul specificat mai sus pavilionul unui Stat Parte.

2. Un Stat Parte poate reglementa, prin prevederi legale naționale specifice, sistemul limitării răspunderii care să se aplice navelor care:

(a) potrivit legii aceluși Stat, sunt destinate navigației pe ape interioare ;

(b) sunt nave cu un tonaj mai mic de 300.

Un Stat Parte care se folosește de opțiunea prevăzută în acest paragraf va informa depozitarul cu privire la limitele răspunderii adoptate în legislația sa națională, sau asupra faptului că nu există astfel de limite.

3. Un Stat Parte poate reglementa prin prevederi legale naționale specifice, sistemul limitării răspunderii care se va aplica creanțelor formulate în cazurile în care nu sunt implicate în nici un fel interese ale persoanelor care nu sunt cetățeni ai Statelor Părți.

4. Instanțele unui Stat Parte nu vor aplica această Convenție în cazul navelor construite pentru, sau adaptate la, și angajate în lucrări de foraj:

(a) atunci când acel Stat a stabilit prin legislația sa națională o limită superioară de răspundere decât cea prevăzută în conformitate cu Articolul 6, sau

(b) atunci când acel Stat a devenit parte la o Convenție care reglementează sistemul răspunderii referitor la asemenea nave.

În cazurile la care se aplică sub-paragraful (a), acel Stat Parte va informa depozitarul în mod corespunzător.

5. Această Convenție nu se aplică:

(a) vehiculelor pe pernă de aer;

(b) platformelor plutitoare construite în scopul explorării sau exploatării resurselor naturale ale bazinului mării sau ale subsolului acesteia.

CAPITOLUL V. CLAUZE FINALE

ARTICOLUL 16

Semnarea, ratificarea și aderarea

1. Această Convenție este deschisă semnării tuturor Statelor, la Sediul Central al Organizației Maritime Consultative Interguvernamentale (numită în continuare « Organizația ») începând cu 1 februarie 1977, până la 31 decembrie 1977 și va rămâne apoi deschisă aderării.

2. Toate Statele pot deveni parte la aceasta Convenție prin:

(a) semnare fără rezerve în ceea ce privește ratificarea, acceptarea sau aprobarea; sau

(b) semnarea cu condiția ratificării, acceptării sau aprobării urmate de ratificare, acceptare sau aprobare; sau

(c) aderare.

3. Ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea se va efectua prin depunerea în acest scop a unui instrument formal la Secretarul General al Organizației (numit în continuare „Secretar General”)

ARTICOLUL 17

Intrarea în vigoare

1. Această Convenție va intra în vigoare în prima zi a lunii următoare împlinirii unui an de când doisprezece State fie au semnat-o fără rezerve în ceea ce privește ratificarea, acceptarea sau aprobarea fie au depus instrumentele solicitate pentru ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.
2. Pentru un Stat care depune un instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare sau care semnează fără rezerve în ceea ce privește ratificarea, acceptarea sau aprobarea, în conformitate cu această Convenție după întrunirea cerințelor privind intrarea în vigoare, dar înaintea datei de intrare în vigoare, ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea sau semnarea fără rezerve în ceea ce privește ratificarea, acceptarea sau aprobarea, acesta își va produce efectul în ziua intrării în vigoare a Convenției sau în prima zi a lunii următoare unui număr de nouăzeci de zile de la data semnării sau depunerii instrumentului, oricare survine mai tarziu.
3. Pentru orice Stat care devine ulterior Parte la această Convenție, Convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării celor nouăzeci de zile de la data la care acest Stat a depus instrumentul.
4. Referitor la relațiile între Statele care au ratificat, acceptat sau aprobat această Convenție sau care au aderat la ea, aceasta Convenție înlocuiește și abrogă Convenția Internațională privind Limitarea Răspunderii Proprietarilor de Nave Maritime, încheiată la Bruxelles în 10 octombrie 1957, și Convenția Internațională pentru Unificarea anumitor Reguli referitoare la Limitarea Răspunderii Proprietarilor de Nave Maritime, semnată la Bruxelles în 25 august 1924.

ARTICOLUL 18

Rezerve

1. Orice Stat poate, la momentul semnării, ratificării, acceptării, aprobării sau aderării să-și rezerve dreptul de a nu aplica prevederile Articolului 2 paragraful 1(d) și (e). Nu este permisă nici o altă rezervă de la prevederile fundamentale ale acestei Convenții.
2. Pentru a fi acceptate, rezervele prezentate la momentul semnării trebuie confirmate în momentul ratificării, acceptării sau aprobării.
3. Orice Stat care a prezentat o rezervă la această Convenție o poate retrage în orice moment, prin intermediul unei notificări adresate Secretarului General. O asemenea retragere va intra în vigoare în ziua primirii notificării. Dacă notificarea menționează că retragerea unei rezerve va intra în vigoare la o dată specificată, și această dată este ulterioară primirii notificării de către Secretarul General, retragerea va intra în vigoare la aceasta dată ulterioară.

ARTICOLUL 19

Denunțarea

1. Această Convenție poate fi denunțată de către un Stat Parte în orice moment după un an de la data la care Convenția a intrat în vigoare pentru acel Stat Parte.
2. Denunțarea se va efectua prin depunerea unui instrument la Secretarul General.
3. Denunțarea va intra în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării perioadei de un an de la data depunerii instrumentului, sau după o perioadă suficient de lungă precum cea menționată în instrument.

ARTICOLUL 20

Revizuirea și amendarea

1. În scopul revizuirii sau amendării acestei Convenții, Organizația poate convoca o Conferință.
2. Organizația va convoca o Conferință a Statelor Părți la această Convenție pentru revizuirea și amendarea acesteia, la cererea a cel puțin o treime din Statele Părți.
3. După data intrării în vigoare a unui amendament la aceasta Convenție, orice instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare depus va fi considerat ca aplicându-se Convenției în forma amendată, dacă nu este exprimată în instrument o intenție contrară.

ARTICOLUL 21

Revizuirea sumelor de limitare și a Unităților de Cont sau a unităților monetare

1. În afara cazurilor prevăzute la Articolul 20 și în conformitate cu prevederile paragrafelor 2 și 3 ale prezentului articol, Organizația poate convoca o Conferință numai în scopul modificării sumelor specificate în Articolele 6 și 7 și în Articolul 8, paragraful 2, sau al înlocuirii cu alte unități a uneia sau amândorura dintre Unitățile definite în Articolul 8, paragrafele 1 și 2. Modificarea sumelor va fi făcută doar ca urmare a unei schimbări semnificative a valorii lor reale.
2. Organizația va convoca o asemenea Conferință la solicitarea a cel puțin un sfert din Statele Părți.
3. O decizie de a modifica sumele sau de a înlocui Unitățile cu alte Unități de Cont va fi luată cu o majoritate de două treimi din Statele Părți prezente și votante în această Conferință.

4. Orice Stat care depune instrumentul de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare la Convenție, după intrarea în vigoare a unui amendament, va aplica Convenția în forma ei amendată.

ARTICOLUL 22

Depozitarea

1. Această Convenție va fi depozitată la Secretarul General.

2. Secretarul General:

(a) va transmite copii legalizate ale acestei Convenții tuturor Statelor care au fost invitate să participe la Conferința privind Limitarea Răspunderii pentru Creanțele Maritime și oricăror altor State care au aderat la această Convenție;

(b) va informa toate Statele care au semnat sau aderat la aceasta Convenție cu privire la:

(i) fiecare nouă semnare și fiecare depunere a unui instrument sau a oricărei rezerve la aceasta împreună cu datele respective:

(ii) data intrării în vigoare a acestei Convenții sau a oricăror amendamente la aceasta;

(iii) orice denunțare a acestei Convenții și data intrării ei în vigoare;

(iv) orice amendament adoptat în conformitate cu Articolele 20 sau 21;

(v) orice comunicare prevăzută de oricare din Articolele acestei Convenții.

3. La intrarea în vigoare a acestei Convenții, o copie legalizată va fi transmisă de către Secretarul General, Secretariatului Națiunilor Unite pentru înregistrarea și publicarea în conformitate cu Articolul 102 din Carta Națiunilor Unite.

ARTICOLUL 23

Limbi

Această Convenție este elaborată într-un singur original în limbile engleză, franceză, rusă și spaniolă, fiecare text fiind autentic în egală măsură.

ÎNCHEIATĂ LA LONDRA, azi, nouăsprezece noiembrie una mie nouă sute șaptezeci și șase.

CA MĂRTURIE LA ACEASTA, subsemnații¹, fiind pe deplin autorizați în acest scop, au semnat această Convenție. (urmează semnăturile în numele anumitor State)

¹ Lista semnăturilor nu este reprodusă

PROTOCOLUL DIN 1996 PENTRU AMENDAREA CONVENȚIEI PRIVIND LIMITAREA RĂSPUNDERII PENTRU CREANȚE MARITIME, 1976

PĂRȚILE PREZENTULUI PROTOCOL,

CONSIDERÂND că este oportună amendarea Convenției privind Limitarea Răspunderii pentru Creanțe Maritime, încheiată la Londra în data de 19 Noiembrie 1976, pentru obținerea unei compensații sporite și pentru stabilirea unei proceduri simplificate de actualizare a sumelor de limitare,

AU DECIS următoarele:

Articolul 1

În scopul acestui Protocol:

1. „Convenție” înseamnă Convenția privind Limitarea Răspunderii pentru Creanțe Maritime, 1976.
2. „Organizație” înseamnă Organizația Maritimă Internațională.
3. „Secretar General” înseamnă Secretarul General al Organizației.

Articolul 2

Articolul 3, sub-paragraful (a) al Convenției este înlocuit cu următorul text:

(a) creanțele pentru salvare, incluzând, după caz, orice creanță pentru compensare specială în baza articolului 14 al Convenției Internaționale privind Salvarea 1989, amendată, sau pentru contribuția la avaria comună;

Articolul 3

Articolul 6, paragraful 1 al Convenției este înlocuit cu următorul text:

1. Limitele răspunderii pentru alte creanțe decât cele menționate în articolul 7, care apar într-o situație distinctă, trebuie calculate după cum urmează:

(a) cele privind creanțele pentru pierderea vieții sau vătămare corporală,

(i) 2 milioane Unități de Cont pentru o navă cu un tonaj până la 2.000,

(ii) pentru o navă cu un tonaj mai mare decât acesta, următoarea sumă se adaugă la cea menționată în (i)

- pentru fiecare tonă de la 2.001 la 30.000, 800 Unități de Cont

- pentru fiecare tonă de la 30.001 la 70.000, 600 Unități de Cont; și
- pentru fiecare tonă peste 70.000, 400 Unități de Cont,

(b) cele privind orice alte creanțe,

- (i) 1 milion Unități de Cont pentru o navă cu un tonaj până la 2.000,
- (ii) pentru o navă cu un tonaj mai mare decât acesta, următoarea sumă se adaugă la cea menționată la punctul (i):
 - pentru fiecare tonă de la 2.001 la 30.000, 400 Unități de Cont
 - pentru fiecare tonă de la 30.001 la 70.000, 300 Unități de Cont; și
 - pentru fiecare tonă peste 70.000, 200 Unități de Cont.

Articolul 4

Paragraful 1 din articolul 7 al Convenției este înlocuit cu următorul text:

Pentru creanțele apărute ca urmare a oricărei ocazii distincte de pierderea vieții sau vătămare corporală a pasagerilor unei nave, limita răspunderii proprietarului de navă în acest caz va fi în sumă de 175.000 Unități de Cont multiplicată cu numărul de pasageri pe care nava este autorizată să-l transporte conform certificatului său.

Articolul 5

Paragraful 2 din articolul 8, al Convenției, este înlocuit cu următorul text:

Totuși, acele State care nu sunt membre ale Fondului Monetar Internațional și a căror legi nu permit aplicarea prevederilor paragrafului 1 pot, la momentul semnării fără rezerve privind ratificarea, acceptarea sau aprobarea sau la momentul ratificării, acceptării, aprobării sau aderării, sau în orice moment ulterior, să declare faptul că limitele răspunderii prevăzute a fi aplicate în teritoriile lor prin această Convenție, vor fi fixate după cum urmează:

(a) cu privire la articolul 6, paragraful 1(a), la o suma de:

- (i) 30 milioane unități monetare pentru o navă cu un tonaj până la 2.000;
- (ii) pentru o navă cu un tonaj mai mare decât acesta, următoarea sumă se adaugă la cea menționată în (i):
 - pentru fiecare tonă de la 2.001 la 30.000, 12.000 unități monetare
 - pentru fiecare tonă de la 30.001 la 70.000, 9.000 unități monetare, și
 - pentru fiecare tonă care depășește 70.000, 6.000 unități monetare; și

(b) cu privire la articolul 6, paragraful 1(b), la o suma de:

(i) 15 milioane unități monetare pentru o navă cu un tonaj până la 2.000

(ii) pentru o navă cu un tonaj mai mare decât acesta, următoarea sumă se adaugă la cea menționată în (i):

- pentru fiecare tonă de la 2.001 la 30.000, 6.000 unități monetare
- pentru fiecare tonă de la 30.001 la 70.000, 4.500 unități monetare
- pentru fiecare tonă care depășește 70.000, 3.000 unități monetare; și

(c) cu privire la articolul 7, paragraful 1, la o sumă de 2.625.000 unități monetare multiplicată cu numărul pasagerilor pe care nava este autorizată să-l transporte în conformitate cu certificatul său.

Paragrafele 2 și 3 ale articolului 6 se aplică corespunzător sub-paragrafelor (a) și (b) ale acestui paragraf.

Articolul 6

Următorul text este adăugat ca paragraful *3bis* în articolul 15 al Convenției:

3bis Fără a aduce atingere limitei de răspundere stipulată în paragraful 1 al articolului 7, un Stat Parte poate reglementa prin prevederi legale naționale particulare sistemul răspunderii care trebuie aplicat creanțelor pentru pierderea vieții sau pentru vătămare corporală a pasagerilor unei nave, cu condiția ca limita răspunderii să nu fie mai mică decât cea stipulată în paragraful 1 al articolului 7. Un Stat Parte care face uz de opțiunea prevăzută în acest paragraf trebuie să informeze Secretarul General cu privire la limitele răspunderii adoptate sau despre faptul că nu există limite.

Articolul 7

Articolul 18, paragraful 1 al Convenției este înlocuit cu următorul text:

1. Orice Stat poate, la momentul semnării, ratificării, acceptării, aprobării sau aderării, sau în orice alt moment ulterior, să-și rezerve dreptul:

(a) de a exclude aplicarea articolelor 2, paragraful 1(d) și (e);

(b) de a exclude creanțele pentru daunele sub incidența Convenției Internaționale privind Răspunderea și Compensarea pentru Daune în Legătura cu Transportul Substanțelor Nocive și Periculoase pe Mare, 1996 sau a oricărui amendament sau protocol la aceasta.

Nici o altă rezervă de la prevederile fundamentale ale acestei Convenții nu trebuie acceptată.

Articolul 8

Amendarea limitelor

1. În baza cererii a cel puțin o jumătate, dar în nici un caz mai puțin de șase din Statele Parte la acest Protocol, orice propunere de amendare a limitelor specificate în articolul 6 paragraful 1, articolul 7 paragraful 1 și articolul 8 paragraful 2 ale Convenției amendată prin acest Protocol trebuie să fie transmisă de către Secretarul General tuturor Membrilor Organizației și tuturor Statelor Contractante.
2. Orice amendament propus și transmis așa cum se menționează mai sus trebuie înaintat Comitetului Legislativ al Organizației (Comitetul Legislativ) spre examinare, la o dată cu cel puțin 6 luni ulterioară datei transmiterii.
3. Toate Statele Contractante ale Convenției amendată de acest Protocol, indiferent dacă sunt sau nu Membre ale Organizației, trebuie să aibă dreptul să participe la lucrările Comitetului Legislativ pentru examinarea și adoptarea amendamentelor.
4. Amendamentele trebuie adoptate cu o majoritate de două treimi din Statele Contractante ale Convenției amendate de acest Protocol, prezente și votante în Comitetul Legislativ, lărgit conform prevederilor paragrafului 3, cu condiția ca cel puțin o jumătate din Statele Contractante ale Convenției amendată de acest Protocol să fie prezente la momentul votării.
5. Atunci când acționează asupra unei propuneri de amendare a limitelor, Comitetul Legislativ trebuie să țină seama de experiența incidentelor și, în particular, de totalul daunelor rezultate din acestea, de schimbări ale valorilor monetare și de efectele amendamentelor propuse asupra costului asigurării.
6.
 - (a) Nici un amendament la limitările prevăzute de acest articol nu va fi luat în considerare înainte de 5 ani de la data la care acest Protocol a fost deschis pentru semnare și nici înainte de cinci ani de la data intrării în vigoare a unui amendament anterior în baza acestui articol.
 - (b) Nici o limită nu poate fi stabilită la o valoare mai mare decât suma care corespunde limitei prevăzute în Convenția amendată de acest Protocol, mărită cu 6% pe an, calculată pe baza compusă, de la data la care acest Protocol a fost deschis pentru semnare.

4. Nici o prevedere a acestui Protocol nu va afecta obligațiile unui Stat care este Parte atât la Convenție cât și la Protocol în ceea ce privește un Stat care este Parte la Convenție dar nu este parte la acest Protocol.

CLAUZE FINALE

Articolul 10

Semnarea, ratificarea, acceptarea, aprobarea și aderarea

1. Acest Protocol va fi deschis semnării la sediul central al Organizației, începând cu 1 octombrie 1996 până la 30 septembrie 1997, tuturor Statelor.
2. Orice Stat își poate exprima consimțământul de a respecta acest Protocol, prin:
 - a. semnare fără rezerve în ceea ce privește ratificarea, acceptarea sau aprobarea; sau
 - b. semnarea cu condiția ratificării, acceptării sau aprobării, urmată de ratificare, acceptare sau aprobare; sau
 - c. aderare
3. Ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea vor intra în vigoare prin depunerea unui instrument în acest sens la Secretarul General.
4. Orice instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, depus după intrarea în vigoare a unui amendament la Convenția în forma amendată prin acest Protocol, va fi considerat a se aplica Convenției astfel amendată, în forma modificată printr-un asemenea amendament.

Articolul 11

Intrarea în vigoare

1. Acest Protocol va intra în vigoare după 90 zile de la data la care 10 State și-au exprimat consimțământul de a respecta prevederile acestuia.
2. Pentru orice Stat care își exprimă consimțământul de a respecta prevederile acestui Protocol, după ce condițiile din paragraful 1 privind intrarea în vigoare s-au îndeplinit, acest Protocol va intra în vigoare după 90 zile de la data exprimării acestui consimțământ.

(c) Nici o limită nu poate fi stabilită la o valoare mai mare decât suma care corespunde limitei menționate în Convenția amendată de acest Protocol, înmulțită cu trei.

7. Orice amendament adoptat în conformitate cu paragraful 4 trebuie adus la cunoștința tuturor Statelor Contractante, de către Organizație. Amendamentul trebuie considerat ca fiind acceptat la sfârșitul unei perioade de 18 luni de la data notificării, cu excepția cazului în care în acea perioadă, cel puțin un sfert din Statele care sunt State Contractante la momentul adoptării amendamentului, au comunicat Secretarului General că ei nu acceptă amendamentul, caz în care amendamentul este respins și nu intră în vigoare.
8. Un amendament considerat ca fiind acceptat în conformitate cu paragraful 7 va intra în vigoare după 18 luni de la acceptarea lui.
9. Toate Statele Contractante se vor supune prevederilor acestui amendament cu excepția cazului în care acestea denunță acest Protocol în conformitate cu paragrafele 1 și 2 ale articolului 12, cu cel puțin șase luni înainte ca amendamentul să intre în vigoare. O astfel de denunțare va avea efect atunci când amendamentul va intra în vigoare.
10. Atunci când un amendament a fost adoptat, dar perioada de 18 luni pentru acceptarea sa nu a expirat încă, amendamentul va trebui respectat de un Stat care devine Stat Contractant pe parcursul acelei perioade, dacă acesta intră în vigoare. Un amendament care a fost acceptat în conformitate cu paragraful 7 se va aplica unui Stat care devine Stat Contractant după acea perioadă. În cazurile la care s-a făcut referire în acest paragraf, amendamentul se aplică unui Stat, când acesta intră în vigoare, sau când acest Protocol intră în vigoare pentru acel Stat, dacă acest lucru se întâmpla mai târziu.

Articolul 9

1. Convenția și acest Protocol trebuie să fie citite și interpretate împreună ca un singur instrument între Părțile la acest Protocol.
2. Un Stat care este parte la acest Protocol dar nu este Parte la Convenție trebuie să respecte prevederile Convenției în forma amendată de acest Protocol în ceea ce privește relațiile cu alte State Părți la acesta, dar nu este obligat să respecte prevederile Convenției în relațiile cu Statele Părți numai la Convenție.
3. Convenția în forma amendată prin acest Protocol se va aplica doar creanțelor apărute ca urmare a evenimentelor care au avut loc după intrarea în vigoare a acestui Protocol pentru fiecare Stat.

Articolul 12

Denunțarea

1. Acest Protocol poate fi denunțat de orice Stat Parte, în orice moment ulterior datei intrării acestuia în vigoare pentru acel Stat Parte.
2. Denunțarea va fi efectuată prin depunerea unui instrument de denunțare, la Secretarul General.
3. Denunțarea va avea efect după 12 luni, sau o perioadă mai lungă după cum este specificat în instrumentul denunțării, de la depunerea sa la Secretarul General.
4. Între Statele Parte la acest Protocol, denunțarea Convenției, de către oricare dintre acestea, în conformitate cu articolul 19 al acesteia, nu trebuie interpretată în nici un fel ca o denunțare a Convenției în forma amendată de acest Protocol.

Articolul 13

Revizuirea și amendarea

1. Organizația poate convoca o conferință în scopul revizuirii sau amendării acestui Protocol.
2. Organizația va convoca o conferință a Statelor Contractante la acest Protocol pentru revizuirea sau amendarea acestuia, la cererea a cel puțin o treime din Statele Contractante.

Articolul 14

Depozitarea

1. Acest Protocol și orice amendamente acceptate conform articolului 8 trebuie depozitate la Secretarul General.

Secretarul General:

- (a) va informa toate Statele care au semnat sau au aderat la acest Protocol cu privire la:
 - (i) fiecare nouă semnare sau depunere a unui instrument și data acestuia;
 - (ii) fiecare declarație și comunicare conform articolului 8 paragraful 2 al Convenției în forma amendată de acest Protocol, și articolului 8 paragraful 4 al Convenției;

- (iii) data intrării în vigoare a acestui Protocol;
- (iv) orice propunere de amendare a limitelor efectuată în conformitate cu articolul 8, paragraful 1;
- (v) orice amendament care a fost adoptat în conformitate cu articolul 8, paragraful 4;
- (vi) orice amendament considerat ca fiind acceptat conform articolului 8, paragraful 7, și data la care acest amendament va intra în vigoare conform paragrafelor 8 și 9 ale aceluși articol;
- (vii) depunerea oricărui instrument de denunțare a acestui Protocol și data depunerii precum și data la care acesta va intra în vigoare;

(b) va transmite copii legalizate ale acestui Protocol tuturor Statelor Semnatore și tuturor Statelor care aderă la acest Protocol.

2. La intrarea în vigoare a acestui Protocol, textul său va fi transmis de către Secretarul General, Secretariatului Națiunilor Unite pentru înregistrare și publicare, conform articolului 102 din Carta Națiunilor Unite.

Articolul 15

Limbi

Acest Protocol este elaborat într-un singur original în limbile arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă, fiecare text fiind autentic în egală măsură.

ELABORAT LA LONDRA , 2 Mai 1996

CA MĂRTURIE LA ACEASTA, subsemnații², fiind pe deplin autorizați de Guvernele lor în acest scop, au semnat acest Protocol.

² Lista semnăturilor nu este reprodusă

CONVENTION ON LIMITATION OF LIABILITY FOR MARITIME CLAIMS, 1976

THE STATES PARTIES TO THIS CONVENTION,

HAVING RECOGNIZED the desirability of determining by agreement certain uniform rules relating to the limitation of liability for maritime claims,

HAVE DECIDED to conclude a Convention for this purpose and have thereto agreed as follows:

CHAPTER I: THE RIGHT OF LIMITATION

Article 1

Persons entitled to limit liability

1. Shipowners and salvors, as hereinafter defined, may limit their liability in accordance with the rules of this Convention for claims set out in Article 2.
2. The term "shipowner" shall mean the owner, charterer, manager and operator of a seagoing ship.
3. Salvor shall mean any person rendering services in direct connexion with salvage operations. Salvage operations shall also include operations referred to in Article 2, paragraph 1(d), (e) and (f).
4. If any claims set out in Article 2 are made against any person for whose act, neglect or default the shipowner or salvor is responsible, such person shall be entitled to avail himself of the limitation of liability provided for in this Convention.
5. In this Convention the liability of a shipowner shall include liability in an action brought against the vessel itself.
6. An insurer of liability for claims subject to limitation in accordance with the rules of this Convention shall be entitled to the benefits of this Convention to the same extent as the assured himself.
7. The act of invoking limitation of liability shall not constitute an admission of liability.

Article 2

Claims subject to limitation

1. Subject to Articles 3 and 4 the following claims, whatever the basis of liability may be, shall be subject to limitation of liability:
 - (a) claims in respect of loss of life or personal injury or loss of or damage to property (including damage to harbour works, basins and waterways and aids to navigation), occurring on board or in direct connexion with the operation of the ship or with salvage operations, and consequential loss resulting therefrom;
 - (b) claims in respect of loss resulting from delay in the carriage by sea of cargo, passengers or their luggage;

(c) claims in respect of other loss resulting from infringement of rights other than contractual rights, occurring in direct connexion with the operation of the ship or salvage operations;

(d) claims in respect of the raising, removal, destruction or the rendering harmless of a ship which is sunk, wrecked, stranded or abandoned, including anything that is or has been on board such ship;

(e) claims in respect of the removal, destruction or the rendering harmless of the cargo of the ship;

(f) claims of a person other than the person liable in respect of measures taken in order to avert or minimize loss for which the person liable may limit his liability in accordance with this Convention, and further loss caused by such measures.

2. Claims set out in paragraph 1 shall be subject to limitation of liability even if brought by way of recourse or for indemnity under a contract or otherwise. However, claims set out under paragraph 1(d), (e) and (f) shall not be subject to limitation of liability to the extent that they relate to remuneration under a contract with the person liable.

Article 3

Claims excepted from limitation

The rules of this Convention shall not apply to:

(a) claims for salvage or contribution in general average;

(b) claims for oil pollution damage within the meaning of the International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage, dated 29 November 1969 or of any amendment or Protocol thereto which is in force;

(c) claims subject to any international convention or national legislation governing or prohibiting limitation of liability for nuclear damage;

(d) claims against the shipowner of a nuclear ship for nuclear damage;

(e) claims by servants of the shipowner or salvor whose duties are connected with the ship or the salvage operations, including claims of their heirs, dependants or other persons entitled to make such claims, if under the law governing the contract of service between the shipowner or salvor and such servants the shipowner or salvor is not entitled to limit his liability in respect of such claims, or if he is by such law only permitted to limit his liability to an amount greater than that provided for in Article 6.

Article 4

Conduct barring limitation

A person liable shall not be entitled to limit his liability if it is proved that the loss resulted from his personal act or omission, committed with the intent to cause such loss, or recklessly and with knowledge that such loss would probably result.

Article 5

Counterclaims

Where a person entitled to limitation of liability under the rules of this Convention has a claim against the claimant arising out of the same occurrence, their respective claims shall be set off against each other and the provisions of this Convention shall only apply to the balance, if any.

CHAPTER II: LIMITS OF LIABILITY

Article 6

The general limits

1. The limits of liability for claims other than those mentioned in Article 7, arising on any distinct occasion, shall be calculated as follows:

(a) in respect of claims for loss of life or personal injury,

(i) 333,000 Units of Account for a ship with a tonnage not exceeding 500 tons,

(ii) for a ship with a tonnage in excess thereof, the following amount in addition to that mentioned in (i):

for each ton from 501 to 3,000 tons, 500 Units of Account;

for each ton from 3,001 to 30,000 tons, 333 Units of Account;

for each ton from 30,001 to 70,000 tons, 250 Units of Account; and

for each ton in excess of 70,000 tons, 167 Units of Account,

(b) in respect of any other claims,

(i) 167,000 Units of Account for a ship with a tonnage not exceeding 500 tons,

(ii) for a ship with a tonnage in excess thereof the following amount in addition to that mentioned in (i):

for each ton from 501 to 30,000 tons, 167 Units of Account;

for each ton from 30,001 to 70,000 tons, 125 Units of Account; and

for each ton in excess of 70,000 tons, 83 Units of Account.

2. Where the amount calculated in accordance with paragraph 1(a) is insufficient to pay the claims mentioned therein in full, the amount calculated in accordance with paragraph 1(b) shall be available for payment of the unpaid balance of claims under paragraph 1(a) and such unpaid balance shall rank rateably with claims mentioned under paragraph 1(b).

3. However, without prejudice to the right of claims for loss of life or personal injury according to paragraph 2, a State Party may provide in its national law that claims in respect of damage to harbour works, basins and waterways and aids to navigation shall have such priority over other claims under paragraph 1(b) as is provided by that law.

4. The limits of liability for any salvor not operating from any ship or for any salvor operating solely on the ship to, or in respect of which he is rendering salvage services, shall be calculated according to a tonnage of 1,500 tons.

5. For the purpose of this Convention the ship's tonnage shall be the gross tonnage calculated in accordance with the tonnage measurement rules contained in Annex I of the International Convention on Tonnage Measurement of Ships, 1969.

Article 7

The limit for passenger claims

1. In respect of claims arising on any distinct occasion for loss of life or personal injury to passengers of a ship, the limit of liability of the shipowner thereof shall be an amount of 46,666 Units of Account multiplied by the number of passengers which the ship is authorized to carry according to the ship's certificate, but not exceeding 25 million Units of Account.

2. For the purpose of this Article "claims for loss of life or personal injury to passengers of a ship" shall mean any such claims brought by or on behalf of any person carried in that ship:

(a) under a contract of passenger carriage, or

(b) who, with the consent of the carrier, is accompanying a vehicle or live animals which are covered by a contract for the carriage of goods.

Article 8

Unit of Account

1. The Unit of Account referred to in Articles 6 and 7 is the Special Drawing Right as defined by the International Monetary Fund. The amounts mentioned in Articles 6 and 7 shall be converted into the national currency of the State in which limitation is sought, according to the value of that currency at the date the limitation fund shall have been constituted, payment is made, or security is given which under the law of that State is equivalent to such payment. The value of a national currency in terms of the Special Drawing Right, of a State Party which is a member of the International Monetary Fund, shall be calculated in accordance with the method of valuation applied by the International Monetary Fund in effect at the date in question for its operations and transactions. The value of a national currency in terms of the Special Drawing Right, of a State Party which is not a member of the International Monetary Fund, shall be calculated in a manner determined by that State Party.

2. Nevertheless, those States which are not members of the International Monetary Fund and whose law does not permit the application of the provisions of paragraph 1 may, at the time of signature without reservation as to ratification, acceptance or approval or at the time of ratification, acceptance, approval or accession or at any time thereafter, declare that the limits of liability provided for in this Convention to be applied in their territories shall be fixed as follows:

(a) in respect of Article 6, paragraph 1(a) at an amount of:

(i) 5 million monetary units for a ship with a tonnage not exceeding 500 tons,

(ii) for a ship with a tonnage in excess thereof, the following amount in addition to that mentioned in (i):

for each ton from 501 to 3,000 tons, 7,500 monetary units;

for each ton from 3,001 to 30,000 tons, 5,000 monetary units;

for each ton from 30,001 to 70,000 tons, 3,750 monetary units; and

for each ton in excess of 70,000 tons, 2,500 monetary units; and

(b) in respect of Article 6, paragraph 1(b), at an amount of:

(i) 2.5 million monetary units for a ship with a tonnage not exceeding 500 tons,

(ii) for a ship with a tonnage in excess thereof, the following amount in addition to that mentioned in (i):

for each ton from 501 to 30,000 tons, 2,500 monetary units;

for each ton from 30,001 to 70,000 tons, 1,850 monetary units; and

for each ton in excess of 70,000 tons, 1,250 monetary units; and

(c) in respect of Article 7, paragraph 1, at an amount of 700,000 monetary units multiplied by the number of passengers which the ship is authorized to carry according to its certificate, but not exceeding 375 million monetary units.

Paragraphs 2 and 3 of Article 6 apply correspondingly to sub-paragraphs (a) and (b) of this paragraph.

3. The monetary unit referred to in paragraph 2 corresponds to sixty-five and a half milligrammes of gold of millesimal fineness nine hundred. The conversion of the amounts referred to in paragraph 2 into the national currency shall be made according to the law of the State concerned.

4. The calculation mentioned in the last sentence of paragraph 1 and the conversion mentioned in paragraph 3 shall be made in such a manner as to express in the national currency of the State Party as far as possible the same real value for the amounts in Articles 6 and 7 as is expressed there in units of account. States Parties shall communicate to the depositary the manner of calculation pursuant to paragraph 1, or the result of the conversion in paragraph 3, as the case may be, at the time of the signature without reservation as to ratification, acceptance or approval, or when depositing an instrument referred to in Article 16 and whenever there is a change in either.

Article 9

Aggregation of claims

1. The limits of liability determined in accordance with Article 6 shall apply to the aggregate of all claims which arise on any distinct occasion:

(a) against the person or persons mentioned in paragraph 2 of Article 1 and any person for whose act, neglect or default he or they are responsible; or

(b) against the shipowner of a ship rendering salvage services from that ship and the salvor or salvors operating from such ship and any person for whose act, neglect or default he or they are responsible; or

(c) against the salvor or salvors who are not operating from a ship or who are operating solely on the ship to, or in respect of which, the salvage services are rendered and any person for whose act, neglect or default he or they are responsible.

2. The limits of liability determined in accordance with Article 7 shall apply to the aggregate of all claims subject thereto which may arise on any distinct occasion against the person or persons mentioned in paragraph 2 of Article 1 in respect of the ship referred to in Article 7 and any person for whose act, neglect or default he or they are responsible.

Article 10

Limitation of liability without constitution of a limitation fund

1. Limitation of liability may be invoked notwithstanding that a limitation fund as mentioned in Article 11 has not been constituted. However, a State Party may provide in its national law that, where an action is brought in its Courts to enforce a claim subject to limitation, a person liable may only invoke the right to limit liability if a limitation fund has been constituted in accordance with the provisions of this Convention or is constituted when the right to limit liability is invoked.
2. If limitation of liability is invoked without the constitution of a limitation fund, the provisions of Article 12 shall apply correspondingly.
3. Questions of procedure arising under the rules of this Article shall be decided in accordance with the national law of the State Party in which action is brought.

CHAPTER III: THE LIMITATION FUND

Article 11

Constitution of the fund

1. Any person alleged to be liable may constitute a fund with the Court or other competent authority in any State Party in which legal proceedings are instituted in respect of claims subject to limitation. The fund shall be constituted in the sum of such of the amounts set out in Articles 6 and 7 as are applicable to claims for which that person may be liable, together with interest thereon from the date of the occurrence giving rise to the liability until the date of the constitution of the fund. Any fund thus constituted shall be available only for the payment of claims in respect of which limitation of liability can be invoked.
2. A fund may be constituted, either by depositing the sum, or by producing a guarantee acceptable under the legislation of the State Party where the fund is constituted and considered to be adequate by the Court or other competent authority.
3. A fund constituted by one of the persons mentioned in paragraph 1(a), (b) or (c) or paragraph 2 of Article 9 or his insurer shall be deemed constituted by all persons mentioned in paragraph 1(a), (b) or (c) or paragraph 2, respectively.

Article 12

Distribution of the fund

1. Subject to the provisions of paragraphs 1, 2 and 3 of Article 6 and of Article 7, the fund shall be distributed among the claimants in proportion to their established claims against the fund.
2. If, before the fund is distributed, the person liable, or his insurer, has settled a claim against the fund such person shall, up to the amount he has paid, acquire by subrogation the rights which the person so compensated would have enjoyed under this Convention.

3. The right of subrogation provided for in paragraph 2 may also be exercised by persons other than those therein mentioned in respect of any amount of compensation which they may have paid, but only to the extent that such subrogation is permitted under the applicable national law.

4. Where the person liable or any other person establishes that he may be compelled to pay, at a later date, in whole or in part any such amount of compensation with regard to which such person would have enjoyed a right of subrogation pursuant to paragraphs 2 and 3 had the compensation been paid before the fund was distributed, the Court or other competent authority of the State where the fund has been constituted may order that a sufficient sum shall be provisionally set aside to enable such person at such later date to enforce his claim against the fund.

Article 13

Bar to other actions

1. Where a limitation fund has been constituted in accordance with Article 11, any person having made a claim against the fund shall be barred from exercising any right in respect of such claim against any other assets of a person by or on behalf of whom the fund has been constituted.

2. After a limitation fund has been constituted in accordance with Article 11, any ship or other property, belonging to a person on behalf of whom the fund has been constituted, which has been arrested or attached within the jurisdiction of a State Party for a claim which may be raised against the fund, or any security given, may be released by order of the Court or other competent authority of such State. However, such release shall always be ordered if the limitation fund has been constituted:

- (a) at the port where the occurrence took place, or, if it took place out of port, at the first port of call thereafter; or
- (b) at the port of disembarkation in respect of claims for loss of life or personal injury; or
- (c) at the port of discharge in respect of damage to cargo; or
- (d) in the State where the arrest is made.

3. The rules of paragraphs 1 and 2 shall apply only if the claimant may bring a claim against the limitation fund before the Court administering that fund and the fund is actually available and freely transferable in respect of that claim.

Article 14

Governing law

Subject to the provisions of this Chapter the rules relating to the constitution and distribution of a limitation fund, and all rules of procedure in connexion therewith, shall be governed by the law of the State Party in which the fund is constituted.

CHAPTER IV: SCOPE OF APPLICATION

Article 15

1. This Convention shall apply whenever any person referred to in Article 1 seeks to limit his liability before the Court of a State Party or seeks to procure the release of a ship or other property or the discharge of any security given within the jurisdiction of any such State. Nevertheless, each

State Party may exclude wholly or partially from the application of this Convention any person referred to in Article 1 who at the time when the rules of this Convention are invoked before the Courts of that State does not have his habitual residence in a State Party or does not have his principal place of business in a State Party or any ship in relation to which the right of limitation is invoked or whose release is sought and which does not at the time specified above fly the flag of a State Party.

2. A State Party may regulate by specific provisions of national law the system of limitation of liability to be applied to vessels which are:

(a) according to the law of that State, ships intended for navigation on inland waterways

(b) ships of less than 300 tons.

A State Party which makes use of the option provided for in this paragraph shall inform the depositary of the limits of liability adopted in its national legislation or of the fact that there are none.

3. A State Party may regulate by specific provisions of national law the system of limitation of liability to be applied to claims arising in cases in which interests of persons who are nationals of other States Parties are in no way involved.

4. The Courts of a State Party shall not apply this Convention to ships constructed for, or adapted to, and engaged in, drilling:

(a) when that State has established under its national legislation a higher limit of liability than that otherwise provided for in Article 6; or

(b) when that State has become party to an international convention regulating the system of liability in respect of such ships.

In a case to which sub-paragraph (a) applies that State Party shall inform the depositary accordingly.

5. This Convention shall not apply to:

(a) air-cushion vehicles;

(b) floating platforms constructed for the purpose of exploring or exploiting the natural resources of the sea-bed or the subsoil thereof.

CHAPTER V: FINAL CLAUSES

Article 16

Signature, ratification and accession

1. This Convention shall be open for signature by all States at the Headquarters of the Inter-Governmental Maritime Consultative Organization (hereinafter referred to as "the Organization") from 1 February 1977 until 31 December 1977 and shall thereafter remain open for accession.

2. All States may become parties to this Convention by:

(a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or

(b) signature subject to ratification, acceptance or approval followed by ratification, acceptance or approval; or

(c) accession.

3. Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of a formal instrument to that effect with the Secretary-General of the Organization (hereinafter referred to as "the Secretary-General").

Article 17

Entry into force

1. This Convention shall enter into force on the first day of the month following one year after the date on which twelve States have either signed it without reservation as to ratification, acceptance or approval or have deposited the requisite instruments of ratification, acceptance, approval or accession.

2. For a State which deposits an instrument of ratification, acceptance, approval or accession, or signs without reservation as to ratification, acceptance or approval, in respect of this Convention after the requirements for entry into force have been met but prior to the date of entry into force, the ratification, acceptance, approval or accession or the signature without reservation as to ratification, acceptance or approval, shall take effect on the date of entry into force of the Convention or on the first day of the month following the ninetieth day after the date of the signature or the deposit of the instrument, whichever is the later date.

3. For any State which subsequently becomes a Party to this Convention, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of ninety days after the date when such State deposited its instrument.

4. In respect of the relations between States which ratify, accept, or approve this Convention or accede to it, this Convention shall replace and abrogate the International Convention relating to the Limitation of the Liability of Owners of Sea-going Ships, done at Brussels on 10 October 1957, and the International Convention for the Unification of certain Rules relating to the Limitation of Liability of the Owners of Sea-going Vessels, signed at Brussels on 25 August 1924.

Article 18

Reservations

1. Any State may, at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession, reserve the right to exclude the application of Article 2 paragraph 1(d) and (e). No other reservations shall be admissible to the substantive provisions of this Convention.

2. Reservations made at the time of signature are subject to confirmation upon ratification, acceptance or approval.

3. Any State which has made a reservation to this Convention may withdraw it at any time by means of a notification addressed to the Secretary-General. Such withdrawal shall take effect on the date the notification is received. If the notification states that the withdrawal of a reservation is to take effect on a date specified therein, and such date is later than the date the notification is received by the Secretary-General, the withdrawal shall take effect on such later date.

Article 19

Denunciation

1. This Convention may be denounced by a State Party at any time one year from the date on which the Convention entered into force for that Party.
2. Denunciation shall be effected by the deposit of an instrument with the Secretary-General.
3. Denunciation shall take effect on the first day of the month following the expiration of one year after the date of deposit of the instrument, or after such longer period as may be specified in the instrument.

Article 20

Revision and amendment

1. A Conference for the purpose of revising or amending this Convention may be convened by the Organization.
2. The Organization shall convene a Conference of the States Parties to this Convention for revising or amending it at the request of not less than one-third of the Parties.
3. After the date of the entry into force of an amendment to this Convention, any instrument of ratification, acceptance, approval or accession deposited shall be deemed to apply to the Convention as amended, unless a contrary intention is expressed in the instrument.

Article 21

Revision of the limitation amounts and of Unit of Account or monetary unit

1. Notwithstanding the provisions of Article 20, a Conference only for the purposes of altering the amounts specified in Articles 6 and 7 and in Article 8, paragraph 2, or of substituting either or both of the Units defined in Article 8, paragraphs 1 and 2, by other units shall be convened by the Organization in accordance with paragraphs 2 and 3 of this Article. An alteration of the amounts shall be made only because of a significant change in their real value.
2. The Organization shall convene such a Conference at the request of not less than one fourth of the States Parties.
3. A decision to alter the amounts or to substitute the Units by other units of account shall be taken by a two-thirds majority of the States Parties present and voting in such Conference.
4. Any State depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession to the Convention, after entry into force of an amendment, shall apply the Convention as amended.

Article 22

Depositary

1. This Convention shall be deposited with the Secretary-General.
2. The Secretary-General shall:

(a) transmit certified true copies of this Convention to all States which were invited to attend the Conference on Limitation of Liability for Maritime Claims and to any other States which accede to this Convention;

(b) inform all States which have signed or acceded to this Convention of:

(i) each new signature and each deposit of an instrument and any reservation thereto together with the date thereof;

(ii) the date of entry into force of this Convention or any amendment thereto;

(iii) any denunciation of this Convention and the date on which it takes effect;

(iv) any amendment adopted in conformity with Articles 20 or 21;

(v) any communication called for by any Article of this Convention.

3. Upon entry into force of this Convention, a certified true copy thereof shall be transmitted by the Secretary-General to the Secretariat of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

Article 23

Languages

This Convention is established in a single original in the English, French, Russian and Spanish languages, each text being equally authentic.

DONE AT LONDON this nineteenth day of November one thousand nine hundred and seventy-six.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned being duly authorized for that purpose have signed this Convention.

[Signatures not reproduced here.]

PROTOCOL OF 1996 TO AMEND THE CONVENTION ON LIMITATION OF LIABILITY FOR MARITIME CLAIMS, 1976

THE PARTIES TO THE PRESENT PROTOCOL,

CONSIDERING that it is desirable to amend the Convention on Limitation of Liability for Maritime Claims, done at London on 19 November 1976, to provide for enhanced compensation and to establish a simplified procedure for updating the limitation amounts,

HAVE AGREED as follows:

Article 1

For the purposes of this Protocol:

1. "Convention" means the Convention on Limitation of Liability for Maritime Claims, 1976.
2. "Organization" means the International Maritime Organization.
3. "Secretary-General" means the Secretary-General of the Organization.

Article 2

Article 3, subparagraph (a) of the Convention is replaced by the following text:

(a) claims for salvage, including, if applicable, any claim for special compensation under article 14 of the International Convention on Salvage 1989, as amended, or contribution in general average;

Article 3

Article 6, paragraph 1 of the Convention is replaced by the following text:

1. The limits of liability for claims other than those mentioned in article 7, arising on any distinct occasion, shall be calculated as follows:

(a) in respect of claims for loss of life or personal injury,

(i) 2 million Units of Account for a ship with a tonnage not exceeding 2,000 tons,

(ii) for a ship with a tonnage in excess thereof, the following amount in addition to that mentioned in (i):

for each ton from 2,001 to 30,000 tons, 800 Units of Account;

for each ton from 30,001 to 70,000 tons, 600 Units of Account; and

Article 8

Amendment of limits

1. Upon the request of at least one half, but in no case less than six, of the States Parties to this Protocol, any proposal to amend the limits specified in article 6, paragraph 1, article 7, paragraph 1 and article 8, paragraph 2 of the Convention as amended by this Protocol shall be circulated by the Secretary-General to all Members of the Organization and to all Contracting States.

2. Any amendment proposed and circulated as above shall be submitted to the Legal Committee of the Organization (the Legal Committee) for consideration at a date at least six months after the date of its circulation.

3. All Contracting States to the Convention as amended by this Protocol, whether or not Members of the Organization, shall be entitled to participate in the proceedings of the Legal Committee for the consideration and adoption of amendments.

4. Amendments shall be adopted by a two-thirds majority of the Contracting States to the Convention as amended by this Protocol present and voting in the Legal Committee expanded as provided for in paragraph 3, on condition that at least one half of the Contracting States to the Convention as amended by this Protocol shall be present at the time of voting.

5. When acting on a proposal to amend the limits, the Legal Committee shall take into account the experience of incidents and, in particular, the amount of damage resulting therefrom, changes in the monetary values and the effect of the proposed amendment on the cost of insurance.

6.

(a) No amendment of the limits under this article may be considered less than five years from the date on which this Protocol was opened for signature nor less than five years from the date of entry into force of a previous amendment under this article.

(b) No limit may be increased so as to exceed an amount which corresponds to the limit laid down in the Convention as amended by this Protocol increased by six per cent per year calculated on a compound basis from the date on which this Protocol was opened for signature.

(c) No limit may be increased so as to exceed an amount which corresponds to the limit laid down in the Convention as amended by this Protocol multiplied by three.

7. Any amendment adopted in accordance with paragraph 4 shall be notified by the Organization to all Contracting States. The amendment shall be deemed to have been accepted at the end of a period of eighteen months after the date of notification, unless within that period not less than one-fourth of the States that were Contracting States at the time of the adoption of the amendment have communicated to the Secretary-General that they do not accept the amendment, in which case the amendment is rejected and shall have no effect.

8. An amendment deemed to have been accepted in accordance with paragraph 7 shall enter into force eighteen months after its acceptance.

9. All Contracting States shall be bound by the amendment, unless they denounce this Protocol in accordance with paragraphs 1 and 2 of article 12 at least six months before the amendment enters into force. Such denunciation shall take effect when the amendment enters into force.

10. When an amendment has been adopted but the eighteen-month period for its acceptance has not yet expired, a State which becomes a Contracting State during that period shall be bound by the amendment if it enters into force. A State which becomes a Contracting State after that period shall be bound by an amendment which has been accepted in accordance with paragraph 7. In the cases referred to in this paragraph, a State becomes bound by an amendment when that amendment enters into force, or when this Protocol enters into force for that State, if later.

Article 9

1. The Convention and this Protocol shall, as between the Parties to this Protocol, be read and interpreted together as one single instrument.

2. A State which is Party to this Protocol but not a Party to the Convention shall be bound by the provisions of the Convention as amended by this Protocol in relation to other States Parties hereto, but shall not be bound by the provisions of the Convention in relation to States Parties only to the Convention.

3. The Convention as amended by this Protocol shall apply only to claims arising out of occurrences which take place after the entry into force for each State of this Protocol.

4. Nothing in this Protocol shall affect the obligations of a State which is a Party both to the Convention and to this Protocol with respect to a State which is a Party to the Convention but not a Party to this Protocol.

FINAL CLAUSES

Article 10

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Protocol shall be open for signature at the Headquarters of the Organization from 1 October 1996 to 30 September 1997 by all States.

Any State may express its consent to be bound by this Protocol by:

(a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or

(b) signature subject to ratification, acceptance or approval followed by ratification, acceptance or approval; or

(c) accession.

3. Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of an instrument to that effect with the Secretary-General.

4. Any instrument of ratification, acceptance, approval or accession deposited after the entry into force of an amendment to the Convention as amended by this Protocol shall be deemed to apply to the Convention so amended, as modified by such amendment.

Article 11

Entry into force

1. This Protocol shall enter into force ninety days following the date on which ten States have expressed their consent to be bound by it.

2. For any State which expresses its consent to be bound by this Protocol after the conditions in paragraph I for entry into force have been met, this Protocol shall enter into force ninety days following the date of expression of such consent.

Article 12

Denunciation

1. This Protocol may be denounced by any State Party at any time after the date on which it enters into force for that State Party.

2. Denunciation shall be effected by the deposit of an instrument of denunciation with the Secretary-General.

3. A denunciation shall take effect twelve months, or such longer period as may be specified in the instrument of denunciation, after its deposit with the Secretary-General.

4. As between the States Parties to this Protocol, denunciation by any of them of the Convention in accordance with article 19 thereof shall not be construed in any way as a denunciation of the Convention as amended by this Protocol.

Article 13

Revision and amendment

1. A conference for the purpose of revising or amending this Protocol may be convened by the Organization.

2. The Organization shall convene a conference of Contracting States to this Protocol for revising or amending it at the request of not less than one-third of the Contracting Parties.

Article 14

Depositary

1. This Protocol and any amendments accepted under article 8 shall be deposited with the Secretary-General.

The Secretary-General shall:

(a) inform all States which have signed or acceded to this Protocol of:

(i) each new signature or deposit of an instrument together with the date thereof;

(ii) each declaration and communication under article 8, paragraph 2 of the Convention as amended by this Protocol, and article 8, paragraph 4 of the Convention;

(iii) the date of entry into force of this Protocol;

(iv) any proposal to amend limits which has been made in accordance with article 8, paragraph 1

(v) any amendment which has been adopted in accordance with article 8, paragraph 4;

(vi) any amendment deemed to have been accepted under article 8, paragraph 7, together with the date on which that amendment shall enter into force in accordance with paragraphs 8 and 9 of that article;

(vii) the deposit of any instrument of denunciation of this Protocol together with the date of the deposit and the date on which it takes effect;

(b) transmit certified true copies of this Protocol to all Signatory States and to all States

which accede to this Protocol.

3. As soon as this Protocol enters into force, the text shall be transmitted by the Secretary-General to the Secretariat of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

Article 15

Languages

This Protocol is established in a single original in the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish languages, each text being equally authentic.

DONE AT LONDON this second day of May one thousand nine hundred and ninety-six.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized by their respective Governments for that purpose, have signed this Protocol.